

A két kármentő

PUBLICISZTIKA - ELSŐ OLDAL - LXIII. évfolyam, 11. szám, 2019. március 14.

Lapzárta után Manfred Weber gépe még mindig valahol a magyar légtérben bolyong, itt lenn pedig arról folyik a vita, hogy mit hoz találkozója Orbán Viktorral. Még nem tudjuk, mit szándékozik elérni az Európai Néppárt csúcsjelöltje, és mit akar Orbán. A legtragikusabb, hogy alig két hónappal az uniós választások előtt egyre kevesebbet tudni lényeges kérdésekről: például, hogy az Európai Parlament legerősebb pártcsaládja ragaszkodik-e saját értékeihez, vagy pedig maga is számarányokat kezd böngészni, és ennek tükrében képviseli majd saját értékeit. Orbán ezzel szemben réges-rég képviselői helyekben kifejeződő haszonelvű politikát folytat: jobb érzésű és a közéleti idealizmust még nem feledő magyarok mára utolsó mentsvára az az úgynevezett értékalapú politizálás, amiről hajlamosak azt remélni, hogy demokráciában régebben élő, főként nyugat-európai társaik körében természetes közeg. S hogy ennek egyik markáns képviselője érkezett Budapestre, Manfred Weber.

Mit várhat magyar ember a csúcsjelölt érkezésétől? Először is, talán emberi hangot, úgy értem, őszinte hangot, legalábbis olyat, ami a magyar kormányfő migránsozásból és sorosozásból álló, fülsértően primitív teljesítményét meghaladja.